

జనపద కెత్త

బిడ్డుబిట్టుళు. భద్రగోమార వాపు ఒందు ముత్తిన బుడద మర కిత్తుచోండు, రాజకుమారినూ కరేదుకోండు భూమాగ్రదల్లి హగ్గద ఏలో కడె నింతు, అప్పు రుద్రగోమార, రైతగోమార అంత కొగు హాకిద. మేలింద ఇవరు ఇల్లే ఇదిఎవ్వా అందరు. భద్రగోమార మోదలు రాజకుమారిన మేలశ్శే కళిసిద. అమేలే వృశ్ణున హగ్గశ్శే కట్టిద. సుయరియూ ముత్తిన మరవ్వా బందాగ రుద్రగోమారను అనంద బిడ్డు నెను యారమ్మ, పాతాళదింద బరుత్తిరువంధ నాగక్షేనొ అంత కేళిద. అడశ్శే అవళు అయ్యో నాను రాజన మగళు. హిందే వనాంత్రశ్శే ఒందిద్దాగ బ్రుక్క రాక్షసి హిదిదు పాతాళలోక్షే హోత్తుండు హోగిబిట్టుళు. ననగూ ఈ వనవాస, పాతాళవాస, రాక్షసిసేవ మాడి సాకాగి హోగిత్తు. ఈగ ఒందంథా ప్రశ్నాత్తు నన్న కాపాడిద అంతండులు. ఆగ రుద్రగోమార ఈ రాజకుమారి నస్ంథా రాజకుమారినిగే సరి అందుకోండు నది హోగాన అంద. ఈ కడె భద్రగోమార పాతాళలోకదింద హగ్గ బిడ్డప్పు, హగ్గ బిడ్డప్పు అంత కొగ్గువనే. ఈ రాజకుమారినూ బాయి బాయి ఒదకంతావే. రుద్రగోమార, రైతగోమార ఆ రాజకుమారినూ, ముత్తిన మరనూ ఎత్తికోండు తమ్మ పట్టణద కడె సపారి హోడెదరు.

యావాగ మళ్ళు ముత్తిన బుడద మర తందరో జంద్రుతేఱిర మహారాజను ఎలా ఎలా నన్న మళ్ళు ఇన్నేంథా శూరరు అంతేళ చోండాశ్రువనే! రుద్రగోమారిన్న అప్పు నెను కేళిద వృక్షమాందిగే రాజకుమారినూ తందిద్దిని, అవళస్సే నాను లగ్గవాగుత్తిని అంతండ. తందీయిద్దు, ఆగలప్పు అడశ్శేనంత అంద. ఆగ రాజకుమారి రాజనిగూ, రుద్రగోమారినిగూ ఒందు కందిసన్న హాకిదలు. స్వామి నాను ఇష్టు దిన పాతాళ లోకదల్ల బ్రుక్క రాక్షసి కూడె ఇద్దు పాషిష్టేయాగిబిట్టిద్దిని. అడశ్శుగి మూరు తింగళు ఒందు వత్త మాడి ఆమేలే లగ్గ ఆగుత్తిని ఎండలు. రుద్రగోమార ఎలా ఇష్టు నన్న వత్త ఆగశ్శే ఇన్ను మూరు తింగళు కాయబేళ్లప్పు అంత ట్యుము హోగదన్నే లేక్కు హాక్కువనే!

★ ★ ★

ఆత్త కడె పాతాళలోకదల్లి అన్నాహారపిల్లదే కూతిద్ద భద్రగోమారినిగే ఇద్దశ్శేద్ద హాగే గరడాళ పశ్చ నేవాయితు. నేన్స్యుచ్ఛంగేనే గరడాళ ఒందు ‘అప్పు అవత్తు నెను నన్న ప్రాణ ఉళ్ళిది. న్నాంద కంత్తు ఏనాగబేకు హేళు అందితు. భద్రగోమార అయ్యా గరుడదేవా రాజన మళ్ళు ఇబ్బరు ననగే మోస మాడి హోదరు. నన్న ఈ పాతాళదింద హోగాపే కరహోండు హోగువంధవనాగు అంత కేళిద. గరుడప్పే అప్పే తానే అంతండు భద్రగోమారన్న రేళ్ళ మేలే కూరిస్యండు భూలోక్షే తందుబిట్టితు. పాతాళ లోకదింద ఒంద భద్రగోమార ఒందు హేబ్బలి మేలే కూతుకోండు జంద్రుతేఱిర మహారాజన పట్టణద కడె ఒంద. కోటి ముందే నింశ్చండ. సేవకరు నింతళయ్య అల్లి అందరు. హేబ్బలి పట్టణదవరేగే అవనన్న కరకండు ఒందద్దు అల్లే మాయవాగ్తు. భద్రగోమార సేవకరుగే స్వామి నన్నాకే తడితేరి, నన్న హేసరు కట్టి హనుమయ్య, ఉంపుర బట్టేనెల్ల ఒగియవును అంతండ. సేవకరు ఆయ్య హోగు